

Notitie hondenbelasting gemeente Woudenberg

Hondenbelasting : waarom betalen we ervoor?

“Waarom wel hondenbelasting, maar geen katten- of caviabelasting?” is een veel gehoorde klacht van hondeneigenaren. Om daar duidelijk over te krijgen, moeten we eigenlijk een stukje terug in de geschiedenis. In het begin van de 19^e eeuw werd namelijk besloten om hondenbelasting in te voeren. Dit was voor de overheid een middel om het verspreiden van hondsdolheid tegen te gaan. Destijds was dat een veel voorkomende ziekte die een ernstig gevaar vormde voor de volksgezondheid. In de jaren die volgden zwakte het risico op die ziekte steeds verder af. Toch bleef de hondenbelasting, die inmiddels ook onderdeel werd van de wet. Dat er nog steeds door gemeenten hondenbelasting geïnd wordt heeft zeker een reden. Honden zijn namelijk dieren die hun behoeftes met name buiten in stedelijke gebieden doen. Dat brengt ongemakken en extra kosten met zich mee.

Over het algemeen gaan de bedragen die hondeneigenaren betalen aan hondenbelasting naar voorzieningen voor hun hond. Zo worden van het geld uitlaatplaatsen en –veldjes aangelegd en worden er speciale afvalbakken geplaatst en geleegd. Gemeenten zijn niet verplicht om het geheel aan geïnde hondenbelasting uit te geven aan voorzieningen voor honden. Het is ook toegestaan om dit geld uit te geven aan andere doeleinden.

Hondenbelasting in strijd met het gelijkheidsbeginsel?

Artikel 226 van Gemeentewet biedt gemeenten de mogelijkheid om hondenbelasting te heffen. De opbrengst van deze belasting kan door de gemeente worden aangewend voor bijvoorbeeld de aanleg van voorzieningen en/of de bestrijding van overlast door hondenpoep. Gemeenten zijn echter niet verplicht om de hondenbelasting als bestemmingsheffing te beschouwen.

Begin januari 2013 heeft het gerechtshof 's-Hertogenbosch uitspraak gedaan over het heffen van hondenbelasting in de gemeente Sittard-Geleen voor algemene middelen. De rechter oordeelde dat dit in strijd is met het gelijkheidsbeginsel; het is niet eerlijk om één bepaalde groep extra te laten bijdragen aan de gelden voor algemene middelen. De hondenbelasting zou dus gebruikt moeten worden als bestemmingsheffing (een belasting voor een specifiek doel), en niet als algemene heffing (algemene belasting).

Het gerechtshof vond dat de kosten die de gemeente maakt als gevolg van de hondenbezitter het belangrijkste motief moet zijn voor het heffen van hondenbelasting. Ook moet de hoogte van het bedrag in overeenstemming zijn met de kosten die de gemeente maakt.

De Hoge Raad oordeelde later dat gemeenten het recht hebben hondenbelasting te heffen en deze te gebruiken voor de algemene middelen.

Hondenbelasting in Woudenberg

Hondenbeleidsplan 2004

In de raadsvergadering van 24 juni 2004 is het hondenbeleidsplan "Kwispelend door Woudenberg" vastgesteld. Aanleiding voor het opstellen van het hondenbeleidsplan was de ergernis over de aanwezigheid van hondenpoep in de openbare ruimte. Structureel beleid ten aanzien van honden en de bestrijding van hondenpoep was niet aanwezig.

In het hondenbeleidsplan zijn een aantal maatregelen opgenomen die gelijk of geleidelijk zijn ingevoerd. Het gaat o.a. om de volgende maatregelen:

- Hondenarm centrum: geen uitlaatvoorzieningen voor honden in centrum (behalve afvalbakken);
- Honden uitlaten op alle grasvelden is toegestaan;
- Hondenlosloopvelden worden aan de rand van de dorpskern gerealiseerd binnen een straal van ong. 500m van elk huis;
- In het buitengebied worden wandelmogelijkheden verbeterd;
- Hondenpoep in de reguliere afvalbak. Indien hierdoor stankoverlast ontstaat wordt de afvalbak van deksel voorzien wanneer geen andere oplossingen voorhanden zijn;
- Hondenpoep in de kolken wordt op termijn verboden in verband met de waterkwaliteit;
- Plaatsing van afvalbakken gebeurt op strategische plaatsen in de openbare ruimte, maar niet meer dan 200 m uit elkaar;
- Ernstige vervuiling op hondenlosloopvelden of andere plaatsen wordt gereinigd;
- Ruimte voor honden wordt meegenomen in stedelijke planvorming en herinrichtingsplannen.
- Instelling verboden plaatsen: speelruimten, randen van heestervakken en overige aangegeven plaatsen;
- Instelling aanlijnplicht: overal, behalve op aangegeven plaatsen;
- Instelling opruimplicht: overal in de dorpskern, behalve op de aangegeven plaatsen;
- Identificatieplicht blijft gehandhaafd;
- Plaatsing van bebording: alleen bij uitzonderingen op de algemene regel (aangewezen plaatsen);
- Regelgeving wordt geactualiseerd aan de hand van de praktijk;
- Handhaving wordt door een politiesurveillant uitgevoerd;
- Ondersteuning sociale controle vindt plaats door middel van communicatie en koppeling met handhaving;
- De hondenbelasting wordt ingesteld als doelbelasting;
- Controle op de belastingplicht wordt verbeterd door middel van huis-aan-huis controles en invoering van een hondenpenning;

In de loop van de tijd zijn een aantal maatregelen gewijzigd of komen te vervallen (zoals ; hondenpenning is komen te vervallen, hondenbelasting is uiteindelijk een algemene belasting gebleven).

Waarom hondenbelasting geen doelbelasting?

Er bestond in Nederland een tendens om de hondenbelasting om te vormen tot een zogenaamde doelbelasting. Op die manier wordt voor elke euro inkomsten een zelfde bedrag uitgegeven op het gebied waarvoor deze belasting geïnd wordt. Nu is een veel gehoorde klacht dat de uitgaven voor de hondenpoepproblematiek lager zijn dan de inkomsten. Hondenbezitters betreuren dat hun belastinggeld verdwijnt in de algemene middelen en niet gebruikt wordt waarvoor het in hun ogen gebruikt zou moeten worden: de aanpak van de hondenpoepoverlast. Sowieso ligt de hondenbelasting gevoelig. Een doelbelasting zou de acceptatie ervan kunnen vergroten.

Door een doelbelasting op te leggen, worden de kosten die de gemeente maakt voor honden rechtstreeks gekoppeld aan de inkomsten. Er kleven echter ook nadelen aan een doelbelasting. Wanneer de hondenbelasting kostendekkend wordt, leidt iedere maatregel die het bedrag aan inkomsten uit de hondenbelasting overschrijdt, automatisch tot een stijging van de hondenbelasting. Dit zou kunnen leiden tot weerstand bij de hondenbezitters. Daarnaast kan het juist zijn dat bepaalde werkzaamheden niet uitgevoerd kunnen worden wegens een tekort. Bij doelbelasting dienen de uitgaven en inkomsten expliciet in beeld te zijn. Indien in een bepaald jaar de inkomsten hoger zijn dan de uitgaven zal het overschot in een afzonderlijk reserve of voorziening worden gestort. Dit strookt niet met ons beleid om zo min mogelijk verschillende reserves en voorzieningen te hebben. Indien de uitgaven de inkomsten overschrijden en er is geen bedrag in de reserve of voorziening voorhanden dan komen de extra uitgaven ten laste van de algemene middelen. De doelbelasting zorgt voor een grote administratieve last en dus extra ambtelijke uren. Daarom wordt afgezien van een doelbelasting.

Tarief en voorzieningen in Woudenberg

Het tarief voor hondenbelasting bedraagt in Woudenberg € 68,34 per hond. Voor hulphonden hoeft geen hondenbelasting te worden betaald. De opbrengst van € 60.000 wordt deels ingezet voor voorzieningen voor honden. Het gaat daarbij om de volgende voorzieningen:

- Aanschaf en vervanging prullenbakken
- Legen prullenbakken
- Schoonmaken en maaien en groenonderhoud hondenlosloopvelden
- B&O hekwerken (en eventueel herstel)
- Inrichting hondenvelden/paden
- Beleid opstellen, hondenkaart, communicatie
- Bebording
- Subsidie dierentehuis
- Subsidie dierenambulance